



# LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

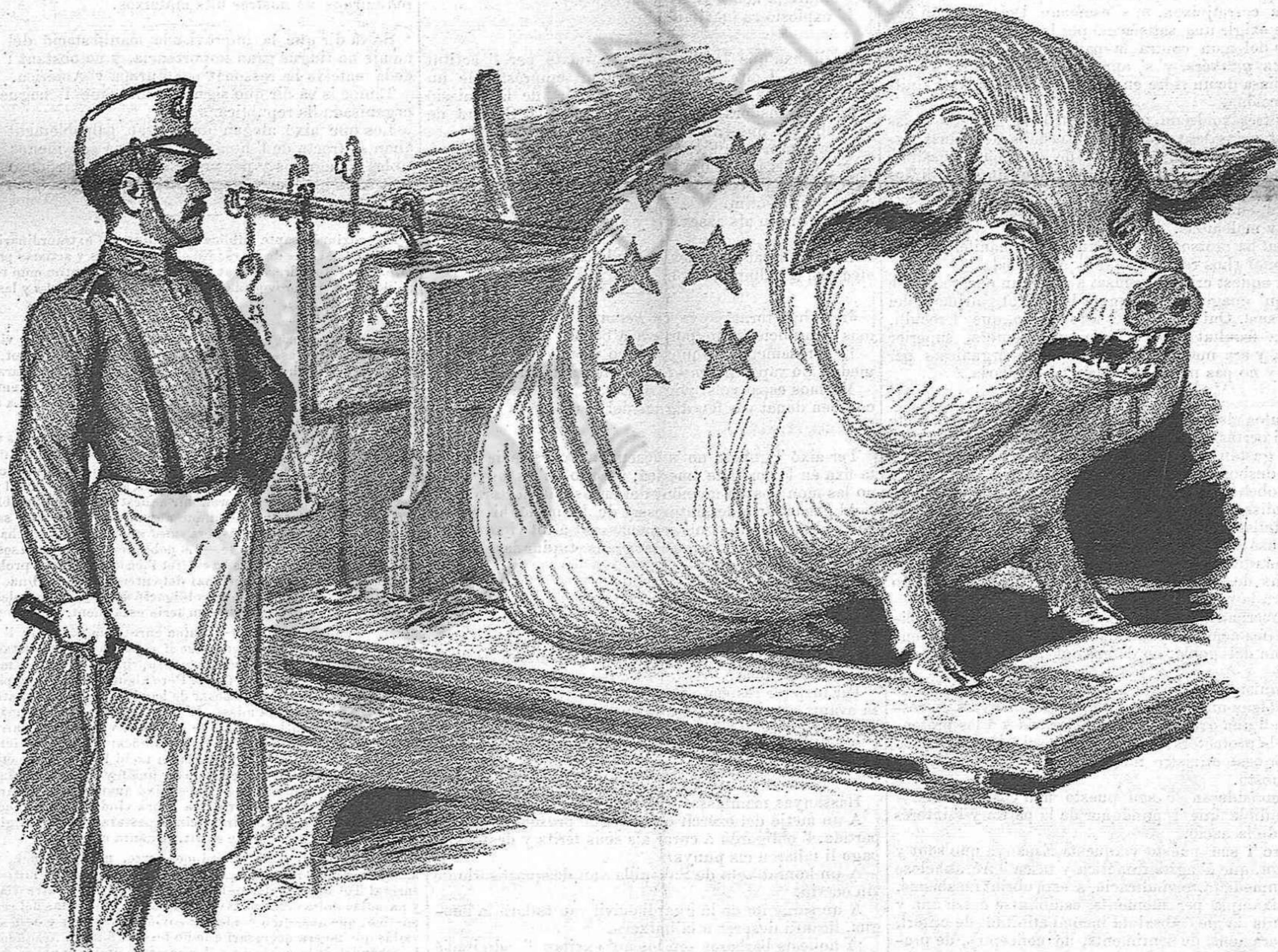
CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Librería Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga.  
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.  
Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

**PROBLEMA: ¿Qui pesa més el porch ó l' home?**



De pesar, pesa més el porch; pro si convé l' home 'l pela.

## PER LA DIGNITAT DE LA PATRIA

La serie de complacencies dels governs espanyols ab los tocinaires dels Estats Units ha donat los seus

fruits naturals. Qui sembra humillacions, recull agravis.

Varem cedir en la qüestió Mora pera evitar que 'ls mals vehins de Cuba fomentessin la insurrecció, y ells després d' embutxacarse 'ls quartos, van atiar mes que may lo foch de la guerra separatista. Mes tart, en la

qüestió de l' Alliance y pels mateixos motius, se 'ls vā reconeixer la rahó sense tenirla y varen continuar po-santnos lo peu al coll y apretant sense misericordia. Ultimament hasta per las quisquilloositats de la confe-rencia Concás, sigüé precis tocarlos la barbeta per cal-

marlos... y ells, en pago de tanta dolsura y manyagueña, acaban de llançar sobre una nació pondonorosa la mes descastada y brutal de las ofensas.

Borratxos de petulancia 'ns han insultat desde las seves Càmaras, ab termes infamants, que fan bullir la sanch de qui s' estima mes l' honra que la vida, mentre s' ficanse en lo que no 'ls importa concedeixen als incendiariis y assassins de la manigua, per ells alentats y sostinguts desde un principi, 'ls honors de la beligerancia, y manifestan, sense embuts la pretensió estupenda de intervenir en la guerra, per inutilizar los esforços y 'ls sacrificis de la generosa Espanya.

Van tastar los pinyons de la indemnisió Mora y ara 'n voleu mes, al crit de «Diners ó la vida.» Ja parlan de 100 milions de duros de indemnisió pels danys y perjudicis que suposan que han suferit los súbdits nort-americans residents á Cuba, sense reparar en que dels mateixos Estats Units procedeixen tots los medis de destrucció qu' emplean los mambissos convertits en ausiliars de les seves piraterías. May s' ha vist una iniquitat mes odiosa.

Y al efectuar l' atraco, ho fan encare escupint agravis, vomitant insolencias, eructant ultrajes!....

\*\*

¡Ah! S' comprén qu' Espanya conmoguda, haja saltat de indignació. S' explican las manifestacions patrióticas que per tot arreu han surgit, com las erupcions de un volcà brollan per totes las clivellas de una muntanya. Lo foch de l' ira popular bull en las entranyas de la patria, y Espanya deixaria d' existir si aquest foch s' apagava. Ni 'ls piadosos beneficis de una honrada sepultura mereixeria si arribava á transigir ab lo deshonr, si desmentia la séva ingénita bravesa, si renegava de las virils empresas de la seva historia, si s' entretenia á calcular las forças dels seus enemichs.

Y no obstant, hi ha encare qui traballa per contenir los vehements impulsos de la dignitat ofesa: hi ha qui lluny de utilzar en be de la patria lo formidable despartament del esperit nacional, tracta de apagar lo volcà, tiranthi galledas d' ayqua freda.

Los que ab sas humillacions han provocat lo conflicte, ni 's corretjeixen, ni 's esmenan. Dejüns están encare de exigir una satisfacció per las ofensas llansadas á la fas del mon contra la patria espanyola desde las Càmaras yankees, y s' apressuran á donarlas per la trencadissa de un vidre en lo Consulat dels Estats Units de Barcelona.

Nosaltres voldriam que davant de la gravetat de las circunstancies desaparaguessin passions mesquinas, preferencias de partit, rivalitats de personas: nosaltres voldriam que un sol y únic sentiment unis á tots los espanyols en la defensa de l' honra de la patria, y ells encare s' entretenen á fomentar aqueixas divisions fuentes y maleïdas.

—¿Qui ha promogut—preguntan—la manifestació de Barcelona? ¿Los republicans?... ¡Anatema!....

Y en aquest criteri insensat s' inspiran encare, sense veure qu' enagenan torpement lo sagrat patrimoni del patriotisme. Qui tinga dret á recullirlo, que 'l recull. Aquesta facultat aspecta á la nació entera, superior sempre, y ara mes que may, als poders organitzats per regirla y no pas per contrariarla y humillarla.

\*\*

Mireulos als que guia el temor de que 'l conflicte prengui certas proporcions, s' humillan davant del enemic y gastan totes las seves energies, per enfrenar l' honor desbordament del esperit popular.

Tots obheixen als mateixos móvils.

Lo polissón que deixa caure l' ignoble garrot sobre las costellas del estudiant enardit per l' entusiasme, no defensa á Espanya: defensa 'l seu puesto.

Lo guardia-civil que arrebata la bandera nacional de las mans de un patriota y l' esbossina y la pateja, no defensa á la nació: defensa 'l seu puesto.

Lo governador de província que prohibeix las públicas manifestacions, destinadas á mantenir encés l' entusiasme del poble, no defensa al país: defensa 'l seu puesto.

Lo ministre que desdenya la forsa incontrastable de tots los elements vitals de la nació, empenyats en respondre ab una gran energia als agravis y á las pretensions dels protectors descarats dels salvatges de la manigua; aquest ministre no defensa á la patria: defensa 'l seu puesto.

Tots consideran lo seu puesto una cosa superior y mes atendible que 'l pondonor de la patria y l' interés supréim de la nació.

Y entre 'l seu puesto y aquesta Espanya que sent y 's conmou, que s' agita frenètica y tasca l' fré, anhelosa de una inmediata reivindicació, s' està obrint un abisme, que s' aixampla per moments, establintse entre una y altra banda la mes absoluta incompatibilitat de criteri, de temperament, de sentiments, de conceptes, de propositos, de aspiracions, de tot.

\*\*

Ben cars paguem avuy aquests vint y tants anys de artificis politichs, de mistificacions repugnantes, de oligarquias devoradoras de la fortuna y de la fé del poble!....

Mes los qu' encare s' empenyan en sostener tot

aquest castell de inepcias, de concupiscencias y de depressions morals, han de tenir en compte que 'l poble espanyol s' acaba de despertar, á penas ha sentit en sa glòria la ignoble bofetada infernal per una mà extranjera, y que ara com sempre, sabrà arroollar tots los obstacles que s' interposin en lo camí que li senyala la seva dignitat ofesa.

O l' govern y tot lo que 'l govern representa se identifican ab ell y 'l secundan resoltament, ó dintre de poch serán las primeras víctimas de la seva empenta formidable.

P. K.



HA dit, no se si es veritat, que 'ls ministres dels Estats Units després d' enterarse de una nota del govern espanyol formulant una reclamació justa, van prendre l' acort de donar *per no rebuda* dita nota.

Si la noticia es certa, implica una nova grosseria incalificable.

Quan no 's donan per rebudas las notas de un govern, crech que hi ha un medi molt senzill de ferlas arribar á puesto y de ferlas respondre. En lloc de servirse del correu se las emplea com á tacó de un canó de artilleria.

Volen una imatge de l' Espanya actual?

Una gran muntanya: la cima nevada, gelada, trista y freda.

Mes en sas entranyas hi bull la lava, buscant pas per fondre la néu y tirarho tot enlayre.

L' explosió es inevitable.

Ja diulen que 'ls filibusteros animats per l' actitud dels Estats Units pensan emetre un empréstit de un milió de duros, colocant una bona part de la emissió entre 'ls senadors y representants de la Càmera de Washington que han votat la beligerancia.

¡Ara comprehench l' entusiasme de aquells *mercancifles!* Per ells la qüestió son *dollars*.

Perque es de creure que 'l adquisició del paper no 'ls costarà un céntim. Será 'l preu otorgat á la protecció que dispensan als assassins y als incendiariis de la manigua.

En aquell país las mes escandalosas *panamadas* s' efectúan á la llum del dia.

Ja 'ls han tornat lo vapor *Bermuda* ab totes las armas y municions que portava á bordo.

L' apresament de aquest barco pirata va ser una comedia. Lo vapor *Bermuda* ara intentarà arribar á Cuba.

Marinos espanyols: ¡vigilancia!... Y á veure si ab un cop ben donat vos fieu dignes del agrahiment de la patria!

Per aixó 'l govern no 's descuida. Podrá tenir la visita fixa en lo conflicte americà; pero lo qu' es las grapas no las mou pas un moment del encasillat electoral.

Al patriotisme dessinteressat de la nació hi respón destituint ajuntaments, amenassant á tot vitxo vivent y preparant per tot arreu las grans tupinadas del sigle.

¡Quin espectacle mes escandalós!....

Pero ¿per qué 'l país ha de consentirlo? ¿Per qué no s' ha d' alsar enèrgich lo cos electoral destruhint totes las cábals dels mercaders politichs, sofisticadors de la voluntat nacional?

Per inspirar respecte als enemichs extranys, interessants avants que tot, no fer lo paper de maniquís davant dels enemichs interiors.

Sols fent punts d' homes, com á homes podrém ser considerats, per aquells que tractin d' agraviarnos.

Hassanyas mambissas.

A un metje del exèrcit que caygué presoner de una partida, l' obligaren á curar als seus ferits y després en pago li tallaren els punys.

A un honrat velh de Sabanilla van desquartisarlo de viu en viu.

A un sargent de la guardia-civil van tallarli la llengua, ficantli després á la butxaca.

Y aquests bárbaros son los qu' excitan l' admiració dels senadors y representants de la Càmera dels Estats Units!

Tan salvatges son els uns com els altres!

Durant la insurrecció passada, en distintas ocasions tractá 'l govern americà de declarar la beligerancia dels mambissos.

Los homes de la revolució donavan á entendre al representant dels Estats Units que qualsevol acort en aquest sentit imposaria á Espanya la necessitat de declarar la guerra á la República americana.

Y com eran homes capassos per fer lo que deyan, los yankees prenian horxatas de xufia y se 'ls calmavan las sanchs.

Avuy, en cambi, l' acte que llavors vá evitarse s' ha realisat.

¿Qui 'n te la culpa?

Per determinarho n' hi ha prou ab comparar temps ab temps, homes ab homes, *Prims ab groixuts*, en una paraula: Revolució ab restauració.

Diulen alguns, y tenen rahó:

—Si hagués continuat en lo mando de Cuba D. Arseni, 'ls Estats Units no haurien declarat la beligerancia dels insurrectes ni amenassarien ab una intervenció en la guerra cubana.

Es molt cert; y aixó 's deu á una consideració molt senzilla.

L' ex-hèroe de Sagunto 'ls ho donava tot fet, y per aixó no s' inquietaven gens ni mica. En cambi, l' ènergia de 'n Weyler els ha tret de mare.

A lo menos avuy lo que intentan conseguir ho tindran de suar.... y si Espanya mostra la deguda ènergia, tinguin la seguretat de que suaran sanch.

Gran desgracia es per Espanya que 's trobi avuy al davant del govern l' home mes escéptich del pais.

En Cánovas ha sigut sempre un pessimista. Créu en la fatal decadència de la nostra rassa ab tota la fé desesperadora de un musulmán.

Y á un home incapàs de apreciar ni de sentir las viars passions del poble espanyol, anardit per un agravi, està confiat, en aquests moments crítichs, lo govern de la nació!....

Aquí està 'l punt flach de la situació d' Espanya!

Avants de realsarnos davant del mon, es necessari redimirnos als nostres ulls mateixos.

Se vá dir que la improvisada manifestació del diumenge no tingué gran importància, y no obstant l' eco de la mateixa ha resonat per Europa y Amèrica.

També 's vá dir que sigué un mal que l' haguessin organisada 'ls republicans.

Los que aixó alegan demostrar palpablement que quan se tracta de l' honra de la patria son menys sensibles als agravis y per protestar d' ells se despertan més tard que 'ls partidaris de la República.

Bó es que consti.

Lo próxim dissappe publicarém lo número extraordinari corresponent al mes de mars. En ell, escriptors y artistas procurarém correspondre al estat d' excitació que sentim com tot lo poble espanyol, provocada per las insolencias yankees y las farusses conservadoras.

**CARTAS DE FORA — Calonge.** —Ha mort en aquesta vila lo ciutadà Narcís Casademont y Palet, reublicà convensut, model de obrers y home honrat en tota la extensió de la paraula. Havia estableert un centre de suscripcions, que era 'l punt de reunió de tots los amants de la cultura y del adelanto. La seva mort ha sigut sentidíssima.

\* \* \* Santa Coloma de Farnés. —Mentre lo dimecres de Cendra s' efectuava l' enterrero de la sardina, al passar la comitiva per davant de la rectoria, desde una de las finestres de la casa, abocaren sobre la concurrencia un líquit aquerós. —Inútil ponderar l' excitació que va produhir aquest abús incalificable, y á no haver mediat en l' assumptu algunas persones que saben despreciar las salvatges, era mes que segur que s' hauria promogut un serio conflicte. —Lo poble recorda 'ls esforços desesperats que altres anys havia fet l' ensotanat pera prohibir la broma ignorant y tradicional del enterrero de la sardina, y es molt fàcil que si 'ls que tenen obligació de donar exemples de cordura no la guardan, rebin un serio escarmant.

\* \* \* Fayón (Zaragoza). —Quina enrabiada vá tenir l' any passat l' home negre al veure que li repartien 50 pessetas de consums! Desde la trona vá dir que suprimiria la missa major dels diumenges y aixís vá ferho. Pero alguna beata devia pagar per ell, perque enguany á pesar de havérseli posat la mateixa quota ja torna á dir la missa. L' altre dia vá assistir á una bona, y entant á taula al costat de la núvia, vá menjar y xarrigar ab tanta abundància, que vá tenir que ficarse al llit, víctima d' una indigestió. Com á recandidor no hi há qui li empeti la basa: tant prompte com acata de fer una feyna, principalment los enterros, ja demana 'ls quarts, aixó quan no 's fa pagar per endavant, com vá succeir á una pobra viuda, que tingué de anar á captar fins á recullir las cinqu pessetas que li exigí per enterrar lo cadàver del seu marit. ¡Quànta miseria!

\* \* \* Alzinar. —¡Quin vicari mes curro, mes flamenc!, més manyach ab las noyes macas el que van enviar-nos mitj any enrera! Tot ho feya anà en renou, sobre tot quan entre rialles y paraules dolsas recomenava á las tendras ovelletes del remat mistich, que anéssin á confessar sovint, dihent, en canvi a las vellas que no era necessari que ho fessin ab tanta freqüència. L' escàndol de la població y l' escama de molts pares de família arribaren á tal punt, que per fi no hi ha què mes remey qu' enviar a aquell Tenorio á un altre puesto á fer patir donas. Lo fet ocorregué á l' ermita de Sant Blai, quan se disposava á celebrar. En lloc de les canadellas li entregaren un ofici preventiu de dia missa. Y en la tarda del mateix dia se'n anà de la població despedintse á la francesa. Y ara entre la gent de iglesia s' ha armat un xafarraxo que n' hi ha per llogarhi caridars. ¡Olé pels capellans sandugueros!

Dissapte, dia 14, Número Extraordinari de **La Campana de Gracia**

10 CÉNTIMS - 8 planas de dibuixos y text - Total

**Vilafranca del Panadés.** — Es coneix que als Jesuitas no 'ls va «xocar» molt la carta *de forta*, que ara dos números va publicar *La Campana*, referent al haver vist — alguns estudiants, la gràcia — que tenian en ballar — dos d' aquells titulats pares; — perquè no fa gaires dies — que, sens haver fet cap falta — que tal casticí mericexés — van expulsar per *xarrayres* — (segons propia confessió d' ls ja mencionats sotanats) — del col·legi à uns quants alumnes. — Jo ho arobo això, donchs, vaja: — perquè no 'ls sembla à vostès — qu' es una molt trista llàstima, — que per mordels estudiants — aquells que ho van descobrir, ara — no puguin dits jesuitas — lluir sus revelants gracies — ballant mazurca, y chotichs, — polecas, valses y sardanes?... — Vaja, que aquests, al menys, volen — la llibertat d' ensenyansu! — Y à propòsit del tal bal — en la rassada seumana — en cert col·legi d' aquí hi va havé unes grans *baralles*. — Una de les dues noyes — que van ballar ab els sotanats, — va disputar tant de ferm — sobre l' assumptu ab un' altra, — que, segons diu qui ho va veure — fins van arribar à agafarse!... — Y si res mes se van fer — ne poden donar les gracies — à les professoras que, — veient que l' col·legi anava — à «convertir» per moments — en un campo de Agramante, — à cops dels llansols mateixos — que les tals noyes brodaven — van lograr descompartirlas — y ademés... apaciguarlas. — UN ESTUDIANT

### À MR. SHERMAN

Home, à parla-te ab franquesa, ab tota sinceritat, — sabs que de debò m' has dat lo que s' diu una sorpresa? (Dispensa 'ls pochs miraments que t' guardo: l' tuteig es crú; pero ab un senyor com tú no s' hi ha d' anà ab cumpliments.)

Que à l' Amèrica del Nord hi havia gent descarada capás de fé una murriada per quatre monedes d' or; que may heu respectat res ni teniu més aficions que contar les pulsacions del tant per cent d' interès: que, en fi, aquí es allà hont se crie la barra mes colossal que haja vist may un mortal, t' t' això jo ja ho sabia.

Lo que no m' imaginava, ni podia creure en mí, ni arribava à presumir ni remotament somniava, es que en 'quest país hi haguessin senadors tan estupendos que per volgues fé 'ls tremedos en loch de parlar lladrissos.

¡Ja sab, ben bé lo que has dit? ¡Infelis! ¡Ja tens contats los pilots de disbarats que de ta boca han sortit?

Al solt à aquella galerna de frasses lletjas que feyas, c'ja estás segur que no t' creyas perorà en una taberna? Acabada la sessió hont vares descapellarte, al portal qu'va esperarte glo teu cotxe ó l' carretó?

O t'us de mala fé per lo que t' pot convenir, ó al dir tot lo que vas dir no estavas gayre seré. ¿Qué t' ha fet Espanya à tú? ¡Perqué l' atacas è insultas ab unes formes inicuas no usadas mai per ningú?

¿No t' consta, no sabs ben bé que de ta arenga esquifada l' una mitat es mentida y l' altra mitat també?

Guarda, donchs, tas furias vanas, que aquí resultan bonyols, y pensa que 'ls espanyols may t' hem conegut, ni ganas. Y si n'cara persisteixes en tots furiosos desvaris, si aquells mots estrefalaris a sostener t' atreveixes, vina aquí qualsevol dia, vina, que n' tenim desitj, y... ja venre si ho dius al mitjà del plà de la Boqueria!

C. GUMÀ.

### UNITED STATES OF AMÉRICA

#### (NOTAS Y PEPFILS.)

I 'ls Estats Units haguessin de treure la cédula y l' encarregat de exténdre-la, sapigués la séva obligació, al especificar les senyals personals, posseria:

*Caru:* Molt gruixuda.

*Ungla:* Llarguissima.

*Estatura:* Segons ab qui tractan. Ab los débils son molt alts; ab los forts, molt baixos.

*Senyals particulars:* En sentint trin-car una moneda, ja s' gitan. O sino, mirin lo que la Unió Americana està fent ab la qüestió de Cuba.

¿Per qué s' ha girat tan depressa al espatech dels primers tiros?



Dirán que 'ls tiros no son monedas; pero si no ho son, significan una cosa que pels nort-americans potser encare val més. L' isla de Cuba, apart de la canya y l' tabaco, está cuberta de pinyas....

¿Qué no donarian los yankees, tan aficionats al género, per poguer agafar totas aquellas pinyas d' una vegada?

Per xó, per xó s' han girat tan depressa!

La màxima es tan antiga com exacta: fortuna adquirida ab massa poc temps, *malorum signum*.

¿Qué s' diu d' un home que s' ha enriqueit en breus anys?

— Qui sab com els ha fet! —

Apliquiu aquest concepte als Estats Units, y vejin quina ens-qüència 'n resulta.

L' Unió Americana, nació nova, joveneta, nascuda apena fa un segle, es avuy un dels pobles més rics y podrosos del món.

— C'om els ha fet?

Passantse l' escrúpuls per la sola de la sabata y arreplegant tot lo que ha pogut, sense entreteuirse en averiguar la procedència.

Sols aixòs s' explica qu' en un p'asso relativament curt las caixas nort americanas s' hajen vist plenes de milions.

Dirán que la séva activitat....

Si la mateixa que la de las formigas: estirada aquí, grapada allà, signi de qui sigui, y al cau.

Un dels cárrechs que 'ls Estats Units dirigeixen à Espanya es la crueldat ab que tractém als insurrectes. Los americans no poden tolerar que aquella *crueldat* continúi, perquè per ells no hi ha res més respectable que l' humanitat.

No sé si al pronunciar aquestas paraules s' han posat à riure ó s' han tornat vermeilles.

— L' humanitat dels Estats Units!

Allí alont en Patrici Lynch va estableir la llei que du l' seu nom, y que constitueix lo pitjor padró d' ignominia que una nació pot portar à sobre!....

Es una *ley* deliciosa. S' accusa à qualsevol d' una falta ó d' un crim: lo poble, sense intervenció de funcionari judicial, celebra la vista del procés, y en la forma més sumaria del món lo condemna, y l' fusella, ó l' penja ó l' crema viu — n' hi ha hagut cassos — al cap de cinch minuts.

— Oh! ¡La humanitat dels Estats-Units!....

Lo distintiu de la rassa nort-americana es la desapreciación. A n' aquella gent, mentrels els produeixi alguna cosa tot els està bé. En canvi, per insignificant que sigui l' perjudici, qu' experimentin, no dispensan ni toleran res à ningú.

Desde las grans quiebres fins à las mentidas més extraordinarias, allí s' inventa tot. Los Estats-Units tenen com si diguissim lo monopolio del gènere gruixut y de gran tamany.

— Ahònt son robats los traniuers al mitjà de la via pública? Als Estats-Units.

— Ahònt los diputats van à tiros en lo saló de sessions? Als Estats-Units.

— Ahònt s' arriba fins à destruir un pont pera fer descarrilar un tren y poguer despullar als passatgers ab més comoditat? Als Estats-Units.

No en va Amèrica marxa à la vanguardia del món y 'ls yankees à la vanguardia d' Amèrica....

La mala opinió que l' humanitat té formada dels Estats Units no es cosa d' avuy. Schopenhauer, un filòsòf alemany, — mort trenta ó quaranta anys enrera y que seria tot lo que vos té vulguin ménos tonto, — diu parlant d' ells:

— Lo caràcter del nort-americà es la vulgaritat en totes las formes: moral, intel·lectual, estètica, social.

— Fassin lo que vulguin, els yankees sempre son yankees. Son, propiament parlant, los plebeyos del món enter.

— Això pot dependir de que tenen lo seu origen en una colònia penitenciaria, ó perque descendenteen de certa gent que tenia las sevæs rahons pera fugir d' Europa....

FANTASTICH.

— ¿Qué passa?... L' autoritat surt exhibint la mangala, ab lo posat febrosoenc'h propi dels més amarachens trances; los ilustres polissons rondan per carrers y plassas, enjument caus y forats ab sa penetrant mirada; l' ayrosa guardia civil tira de la vayna l' sabre, y al galop dels braus caballs corra pel mitjà de la Rambla....

— Quins deuenen sé 'ls enemichs que tals precaucions reclaman?

— A qué vén un pánich tan gran?

— Per qué tremolau? — ¿Qué passa?...

— Pues passa que 'ls espanyols avuy han tingut l' audacia de molestar als governants ab el crit de: ¡Viva Espanya!

C. GUMÀ.



**N**o van ser pedrars, sino patatas, los projectils que van trencar un vidre del balcó del Consulat dels Estats Units, un cop terminada la grandiosa manifestació del diumenge.

Y no anavan dirigidas al Cònsul, que segons diuhien es una persona conforme, que al ser consultada informà en sentit contrari al reconeixement de la beligerància dels insurrectes.

Las patatas anavan destinades als *porchs* de la seva terra.

Per mes que aquestas bestiolas preferieixen alimentar-se de *naps*, s'apiguan que de avuy en avant aquí à Espanya no n' hi ha de fets.

Un panxa contenta creu haver trobat la solució del conflicte promogut pels ultratges *yankees*.

Se tracta de un plan molt senzill.

— No invocan los americans del Nord per fer lo que fan los grans interessos que, segons diuhien, tenen creats à Cuba? Donchs arrodonim la cosa: assegurém l' isla en l' *Equitativa* dels Estats Units, y 'ns deixarán en pau.

Los colors de la bandera nacional no vol lo govern que serveixin per amparar las manifestacions patriòtiques despatadoras del esperit popular.

En canvi consent que s' ostentin en la fatxada de totas las expedencies de l' Arrendataria, qu' ens endossan tabaco ó veneno procedent dels Estats Units.

En lo sucessiu quan entrém en un de aquests establiments, per demanar un cigarro, haurém de dir:

— Donguin un *beligerant*.

— ¡No n' ha poch de temps qu' estan fent guerra à mort à las gargantas dels espanyols!....

Si Espanya té l' energia que l' seu estat requereix, l' oncle Sam al millor dia resarà 'ls sams al revés.

Totas las nacions d' Europa, à jutjar per las impressions consignades en los principals periódichs, dispensan las sevæs simpatías à Espanya, en lo conflicte promogut pels tocinaires dels Estats Units.

Ningú es capás de aplaudir, ni de admetre las ingènecies d' una nació estranya en las qüestions interioras de un' altra nació.

Y quan los que s' ficen en lo que no deuen ho fan ab lo propòsit de defensar y alentar à una cäfila de aventuriers, assassins é incendiaris, escumí de totas las nacions, lo millor que diu la diplomacia, això sí, ab tota la diplomàcia necessària, es lo següent:

— *Misters*, aneu's n' al llit à fer dormir la mona: quan estiguéu serens tornarém à parlar de aquest assumptu.

No tots los insults que 'ns van dirigir els senadors de la terra dels porchs son verdaders ultratges.

Així per exemple, al afirmar qu' Espanya es l' última nació d' Europa, no podém donarnos per ofesos.

En efecte: comensant per Russia y Turquia y anant seguint cap à Occident, Espanya es l' *última* nació que s' troba en lo continent europeu.

Pero la seva situació geogràfica li dona la ventatja per ser la primera de arribar à Amèrica per tot lo que convingui.

No ho olvidin els representants de la terra dels tocinaires.

### DE LA RAMBLA À LA MANIGUA



AVVENTURAS D' UN RESERVISTA  
PER C. GUMÀ  
ILUSTRADAS AB DIBUIXOS DE M. MOLINÉ  
Preu: DOS ralets!  
Se ven à can López, als kioskos y per tot arreu

Gracia LA GUERRA DE CUBA.—LA QUESTIÓ DELS ESTATS-UNITS.—LO DEL DÍA

Dialech de las nostres eminencias monárquicas:

D. Antón:—Aixó de la beligerancia no es res, y no m' inspira l'menor cuidado.

D. Práxedes:—Aixó de la beligerancia es gravíssim, y lo qu' es per Espanya constitueix una gran calamitat. No sé pas com ens en surtirém.

Si en lloch de D. Anton gobernés D. Práxedes, lo que diu l'un ho diria l' altre, sens faltarhi una coma.

Las conviccions dels mammarratxos que 'ns desgovernan alternativament no resideixen al cervell, ni al cor, les tenen al estómach.

En vista de lo qual seria necessari que l' poble espanyol—ja que ningú li dona—s' prengués ell mateix la beligerancia per acabar de una vegada ab l'un y ab l' altre.

Una pregunta que no té malícia.

¿Qué li es mes fàcil a un governador: pendre personalment una bandera a un grup de manifestants que victorejan a la patria, o apoderarse de una ruleta dels jugadors que passan totas les horas del dia y de la nit estirant l' orella al pobre Sr. Jordi?

Espero que D. Valentí tornarà la resposta que li dicti la conciencia. Així si se li ha de donar una gran creu tothom sabrà perquè li donan.

La nota pintoresca l' han donada 'ls estudiants de Barcelona enarbola una bandera nacional ab una alegoria que representa un lleó devorant un porc.

Lo xiste l' ha fet l' *Imparcial* al respondre a la bra-

vata del Congrés americà que va dir que 'ls Estats Units llansavan l' espasa a Espanya, perque aquesta la recullíss. L' *Imparcial* li contesta:

—Las millors espases del mon se fabrican a Toledo: a Nova York y a Washington no hi ha mes que vainas.

Y ara, pels que diguin que tot això son paraus enginyosos, bô serà recordarlos que l' espanyol ab la mateixa facilitat dispara un xiste que una bomba.

Espanya es l' únic poble que sab morir sense perdre l' alegria.

Un recort històrich.

Quan Mendez Nuñez se disposava a bombardejar lo Callao, un almirant yankee va comunicarli que s' interposaria ab los seus barcos entre 'ls d' Espanya y l' ls forts de la plassa.

En Mendez Nuñez va respondre sense desconcertar-se:—Donchs las bombas espanyolas passaran per sobre d' ells

Y en efecte: 'ls barcos americans van guardarse molt bé de cumplir aquella amenassa que no havia sigut mes que una bravata de les sevas.

Y 'ls peruvians, agrahits a la protecció de aquell valent, van obsequiarlo després del bombardeig presentant un objecte tancat dintre de un suntuós estuig. Quan l' almirant se decidí a obrirlo, s' trobà ab que contenia.... un sabre de fusta.

Qui sab si encare avuy l' arma que maneja l' oncle

Sam per fernes la pô es aquell sabre d' honor que van regalarli 'ls peruvians!

Casi valdría la pena de anarho a veure! Y quan mes aviat millor!

#### CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciutadans Anton Mestre, R. Pujol, Joseph Derallab, Pepet Panxeta, Un aprenent, F. Nadal, Sanch catalana y Eudalt Salas:

—Lo qu' ns envian aquesta setmana no sà per casa.

Ciutadans Pau Pla, Mir (el comich), Francesch N. (Lleyda),

E. Aluja, H. Vilà M., M. Peidro (a) El Mestre, Joseph Jap, S.

Roch, Camilo J. Dell, Noy de Sans (Cuba), Joan Roca, Escolà Vilafranqui, Abelardo Conia, R. Rutllan, J. Asencio y Etçétera de

Vilafranca.—Insertarim alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciutada Silvestre Xato: Es fluixet: no pot anar.—Follet: Està molt bê: mil gracies.—Noy de la pega: Mirarém de publicarlo.

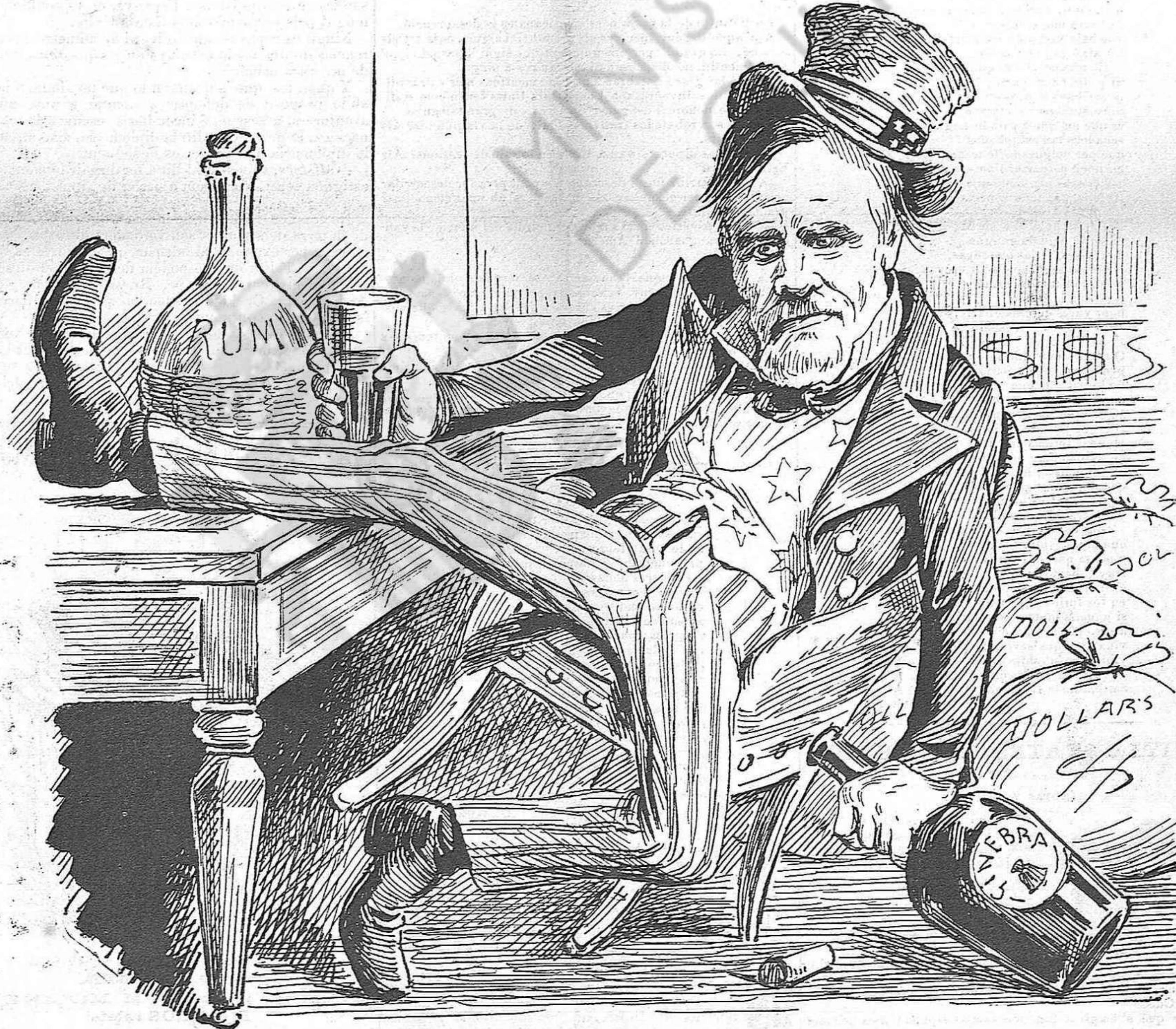
—Un amante de la justicia: Se necessita una firma que 'n respongui.—X. (Darmós): Lo mateix li dihem a vostè: los anònims no podén acullirlos.—E. Daltabuit: L' acrostich pot enviarlo privadament a la senyoreta à qui va dirigir: en lo sonet hi ha conceptes que no 's poden admetre: aixis per exemple: 'ls coloms no diuen paraus.—A. del Corral: La gata-moixa es molt incorrecta: l' altre 's pot aprofitar.—R. Alonso: los dibuixos no 'ns serveixen: pot passarlos a recullir.—S. Bonavia: Va bê.—G. Campmany: No 'ns fa 'l pés.—J. Robert P.: Es fluixa.—

Rossend Pons: La composició a que 's refereix l' hem buscada y no la trobèm.—Francisco Llenas: Rebuda la composició: mil gracies.—istacho: Queda acceptada. F. Carreras P.: idem: los sonets.—Gustau P. V.: La composició está plena de ripis: las cosetas poden aprofitarse.—M. J. R. V.: Encare no 'ns agrada: hi ha falta de facilitat en la versificació, y l' assumptu es manso.—J. Ramon Félix: Tamdoch ens fa 'l pés. F. Tiana: Mirarém de aprofitarlo.—Jaume Vilar: Va bê.—Aguileta: Idem. Teneb Zerep: La primera es mes propia per *La Renaixensa* que pels nostres senmanaris: l' altra es molt fluixa.

ANTONI LOPEZ, editor.—Rambla del Mitj, 20

A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.—Barcelona.

#### UNA MONA QUE 'S TORNARA MICO



Lo Senador Sherman carregant d' esperit per declarar la guerra a Espanya.